

end jeg har tænkt mig, er det ikke sikkert, at de ville bruge disse Hymner, saa det er muligt at det bliver en meget daarlig Forretning at udgive en saadan Hymnesamling. Det er sikkert at en saadan Samling kan hurtig bringes til Veje og trykkes, men saa hurtig autoriseret bliver den ikke; der er mange, der skulle høres, og det kan meget let ske, at vi allerede kunne komme til en virkelig endelig Lovgivning paa dette Omraade, inden denne Samling bliver færdig og autoriseret. Derfor synes jeg ikke saa godt om at faa en saadan Bestemmelse. Det kunde gøre Indtryk af, at vi vare ved at give en mere permanent Lov, end vi ere, og jeg tror ikke, at det faar nogen Betydning.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Den højtærede Minister kan ganske vist paalægge sine Præster, at de, hvis der ikke forevises Testamente for dem, skulle møde paa Kirkegaarden. Men den højtærede Minister kan ikke paalægge Landets Borgere, at de skulle forevise en saadan testamentarisk Bestemmelse for Præsten, naar der ikke er Lovhjemmel derfor. Hvad kan saa Følgen blive af en slig Ordning? Den ærede Minister giver Præsterne Paalæg om at møde paa Kirkegaarden, naar der ikke er forevist dem en testamentarisk Bestemmelse, men sæt nu, at vedkommende har forevist Kirkegaardsbestyrelsen en saadan Bestemmelse. Kirkegaardsbestyrelsen kan da, naar § 2 i øvrigt er iagttaget, ikke nægte sin Tilladelse til, at Jordfæstelsen finder Sted, og Liget kommer altsaa paa Kirkegaarden. Er det saa den højtærede Ministers Mening, at de efterlevende i saadant Tilfælde skal lade Præsterne medvirke, skønt Betingelserne efter § 1 bevislig ere opfyldte? Det gaar dog ikke an. En Minister kan ikke paalægge Borgerne noget som helst, medmindre han har Hjemmel i en Lov for Paalæg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Jeg ønsker heller ikke at prøve paa at paalægge Landets Borgere noget, som ikke har Lovhjemmel. Men Forholdet med dette Lovforslag er jo, at det giver visse af Landets Borgere, som ønske det, en Ret til at blive fri for gejstlig Medvirken ved Jordfærd. For at faa denne

Ret skal man godtgøre, at der er en testamentarisk Bestemmelse. Det er ikke mig, der paalægger Gejstligheden at møde ved Jordfærd, det er en gammel Lov, det staar i Christian Vs. Lov og i Kirkeritualet. Dette Paalæg kunne de kun blive fri for, naar vedkommende, der stiller Krav derom, godtgør, at de ikke skulle møde. Derfor er det ikke mig, der paalægger noget, hverken over for Præsterne eller Landets Borgere, men det er Loven, og saa mener jeg, at det er min Pligt at underrette Præsterne om, at de, naar de skulle tilføre Kirkebogen Bemærkning om en saadan Begravelse, skulle kræve, at man skal godtgøre, at der er en saadan testamentarisk Bestemmelse.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Jeg ser fremdeles ikke, at Loven indeholder noget om, for hvem det skal godtgøres, at der foreligger en efter Lovens § 1 gyldig testamentarisk Bestemmelse. Efter § 2 maa man antage, at Godtgørelsen skal finde Sted for Kirkegaardsbestyrelsen eller for Politiet, men Præsten er slet ikke nævnt. Jeg siger saa, at vedkommende Borger maa med Loven i Haand kunne nægte Præsten Adgang til Medvirken paa Kirkegaarden, naar han der godtgør, hvis Præsten alligevel møder, at de lovlige Betingelser for Jordfærd uden gejstlig Medvirken ere til Stede. Efter Ministerens Udtalelser nu sidste Gang forekommer det mig aldeles klart, at der bør gøres en Tilføjelse i Loven om, at der for Præsten skal ske Forevisning af vedkommende testamentariske Bestemmelse. Det er hensynsfuldt over for Præsten, Tvivl om Lovens Anvendelse fjernes, og vi undgaa mulige, mindre hyggelige Scener paa Kirkegaarden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg tror slet ikke, der vil blive Tale om uhyggelige Scener paa Kirkegaarden. Folk ere mere fornuftige end som saa. Det vil aldrig falde Folk ind ikke at møde for Præsten og sige, at der foreligger en testamentarisk Bestemmelse. Det er saa temmelig nødvendigt, naar man vil have sin Ret efter Loven, saa at godtgøre dette. Jeg er dog i og for sig ikke imod, at det staar i selve Lovforslaget, hvad det ærede Medlem taler om. Men jeg betragter det som ganske overflødigt. Jeg synes, at saa meget maa